

det meget rigtigt, at Usserød fabrikkerer noget Mere end det, der bruges hvert Aar; det har netop tidligere været Ulykken, at man kun har fabrikeret det Allernødvendigste, og at man da i det Dieblit, hvor det var allervigtigst at sørge for at have Klæde til de Folk, der skulde forsvare Landet, ikke havde det tilbørlige Forraad og derfor maatte tye til i en Hast at anstaffe Ting, som ikke fyldestgjorde det samme Formaal, som Usserøds Klæde unægtelig fyldestgjør. Vi see ogsaa af et andet Forslag, som jeg i den Henseende glæder mig over, at den ærede Krigsminister selv ønsker, at Usserød skal fabrikere til Reserveoplag, for at Soldaten, netop under Eventualiteter, kan være forsynet med det samme gode Klæde, som han sædvanlig har, og naar dette kan naaes, troer jeg, at Usserød gjør Fyldest for det, man kan kræve af det, og jeg har derfor saameget mindre Betænkelighed ved at foreslaae, at Fabrikken indskrænkes til kun at forsyne Hæren. Det vil sandsynligviis, hvis det Forslag, den høitagtede Krigsminister under en anden Lov har fremsat, bliver vedtaget, være aldeles umuligt at sælge til Private; man vil neppe forarbejde det nødvendige Klæde iaar, og altsaa vil der ikke være nogen Fare ved at vedtage dette Vædringsforslag, hvorved jeg troer, man kommer ind paa den rette Vej. Forslaget under Nr. 7 er ikke stillet af mig, men da jeg seer, at det ærede Medlem, der har stillet det, ikke er tilstede, skal jeg tillade mig at udtale et Par Ord derom. Jeg troer, som sagt, i Almindelighed, at man ikke skal drive Industri for Statens Regning, og jeg troer derfor ogsaa, at hvis der ikke ved Krudtfabrikationen — jeg kjender iøvrigt ikke noget dertil i technisk Henseende — foruden det Materiale, man bruger til Hæren, tillige ved selve Fabrikationen falder noget Andet af, som man kunde sælge, saa er det rigtigt at indskrænke denne Fabrikation til det, som Staten skal bruge. Jeg er imidlertid ikke istand til at bedømme disse Forhold saa nøie, at jeg kan udtale nogen Mening om, hvorvidt dette bør stee strax, eller om man skal lade Administrationen faae Tid til at forberede Sagen til næste Aar; men der er et andet Medlem af Udvalget, der, som sagt, ikke i Dieblirket er

tilstede, som ønsker, at man øieblikkelig skal standse Fabrikens Virksomhed ligeoverfor Private.

II. Sags: Flere ærede Herrer ville erindre, at der i 17de Samling forelaa et Forslag af Ministeriet, støttet af Finantsudvalgets Fleertal, om uden Betaling at overlade den saakaldte Frederiks Kirkeplads med den derpaa staaende Marmorruin til Industriforeningen i Kjøbenhavn. Jeg kunde ikke dele Ansuelen om Rigtigheden af dette Forslag, og min Mening fandt Medhold i Thinget, idet Ministerens Forslag ved Navneopraab blev forkastet med 62 Stemmer mod 23. Denne Afstemning og den Billie, som Thinget derved gav tilkjende, ikke at ville bortgive denne Eiendom, have foranlediget mig til at give ærede Medlemmer Leilighed til at stemme i en saadan Retning, at Eiendommen maa blive solgt; men jeg overlader aldeles til enhver af de ærede Herrers Skjøn, om man skal gaae denne Vej eller ikke. For mig staaer det klart, at der ikke er mindste Udsigt til at faae denne Eiendom anvendt paa nogen hensigtsmæssigere eller bedre Maade end ved at sælge den, ligesom saa mange Stats-eiendomme, til den Høistdybende. Det, som jeg antager bidrog til, at det høie Thing i 17de Session gik ind paa mit Forslag, var, at jeg fra en sold Mand havde faaet et Bud, stillet til Indenrigsministeriet, som gik ud paa, at han vilde vedstaae at byde 150,000 Rd., naar Eiendommen blev stillet til offentlig Auction og solgt paa de Vilkaar, der vare de sædvanlige ved Salget af Statseiendomme. Jeg erkjendte mig iforveien om Mandens Soliditet og fik paa Bankerne de meest fyldestgjørende Oplysninger i saa Henseende; Ingen kunde altsaa sige, at det var et Tilbud, som man ikke kunde reflectere paa. Derved er Sagen imidlertid bleven staaende, og jeg veed Intet videre om, hvorvidt der nu findes nogen Kjøber til denne Eiendom eller ikke; men jeg antager, at der nu er den samme Uyst til at erhverve Eiendommen, som der forhen har været. Jeg skal ikke sige videre om denne Plads; den har saa ofte været til Forhandling, og der er fremkommet saa mange Projecter om dens Benyttelse, at der ikke er Andet